

Nr 284.

Av herrar **Johanson** i Hallagården och **Gardell** i Gans, *angående ändring i visst avseende av lagen om allmän pensionsförsäkring.*

I lagen av den 30 juni 1913 om allmän folkpensionering ha flera gånger vidtagits åtskilliga förbättringar. Sålunda höjdes år 1921 inkomstgränsen för rätt till pensionstillägg eller understöd från 300 kr. för man och 283 kr. för kvinna till 425 kr. för man och 400 kr. för kvinna samt från 583 kr. för äkta makar och 125 kr. för barn till respektive 825 och 170 kr. Därjämte höjdes även maximibeloppen för de årliga pensionstilläggen och understöden från 150 kr. för man och 140 kr. för kvinna till respektive 225 och 210 kr. samt maximibeloppet för pensionstillägg och understöd för barn från 75 till 102 kr. om året. Denna förbättring skulle emellertid endast vinna tillämpning på de invalider, som efter 1921 års ingång fyllt 15 år, och dem som dessförinnan uppnått denna ålder men först senare blivit till arbete varaktigt oförmögna. År 1925 vidtogs den förändringen, att de, som före utgången av år 1921 fyllt 15 år och före samma tid blivit invalider, skulle, därest de efter 1925 års ingång gjort ansökan om pensionstillägg eller understöd, berättigas att komma i åtnjutande av de genom 1921 års lagändring förbättrade villkoren. De invalider, som fått sina pensioner reglerade eller före 1925 års början sökt pension eller understöd, kommo likväl icke i åtnjutande härav. Utav det stora antal, som sålunda uteslöts, äro de flesta i synnerligt hög grad i behov av ökat pensionstillägg.

Från humanitär synpunkt äro de flesta av dessa invalider och åldringar förtjänta att komma i åtanke vid statens sociala hjälpverksamhet. Under förutsättning att de statsekonomiska förhållandena medgiva ökade utgifter för sociala ändamål, synes oss denna kategori av behövande först och främst böra tillgodoses innan några avsevärda statsanslag till nya sociala ändamål ifrågakomma.

Det vore enligt vår mening i hög grad önskvärt, om de personer, som ej inneslötos i 1921 och 1925 års lagändringar, kunde komma i åtnjutande av ökat pensionstillägg och understöd, då detta skulle bringa ekonomisk hjälp, där den allra bäst behövdes, och beröra fattiga på alla orter inom landet. Statens möjlighet att åtaga sig den finansiella börda ett genomförande av förslaget skulle medföra måste emellertid klarläggas, innan slutlig ståndpunkt till frågan tages.

På grund härav få vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning avseende sådan ändring av lagen om allmän pensionsförsäkring, att de invalider, vilka fått sina pensions-tillägg och understöd reglerade utan att hava kommit i åtnjutande av de förbättrade villkor, som tillkommit i lag av den 13 oktober 1921 och 29 maj 1925, måtte beredas samma pensionstillägg och understöd, som bestämdes genom nämnda lagändringar,

samt om framläggande för riksdagen av de förslag, som därav kunna föranledas.

Stockholm den 21 januari 1928.

Gustav Johanson,
Hallagården.

Th. Gardell,
Gans.